

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Варна, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20243110200187 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Електроразпределение Север” АД против наказателно постановление №03-2300967/08.11.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „Електроразпределение Север” АД е наложено административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на 3000 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.413 ал.2 от КТ.

Жалбоподателят счита НП за незаконосъобразно и моли за отмяната му.

В съдебно заседание редовно призован не се явява, но се представлява от проц. представител, който поддържа жалбата си.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание представител се явява, оспорва жалбата и моли съда, да потвърди атакуваното НП.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Санкционирано е било „Електроразпределение Север” АД в качеството

му на Работодател. На 14.07.2023 г. е извършена проверка по работни места във връзка с настъпил трудов инцидент с летален изход с работник на „Бляк сий рентал“ ЕООД и пострадали още трима работници - работници на „Бляк сий рентал“ ЕООД и „Пертито“ ЕООД, при изпълнение на обект - „изграждане на съоръжения за организирано градинско мероприятие“ в УБГ-ЕКОПАРК Варна, находящ се в к.к. „Св. Св. Константин и Елена“, общ. Варна, когато шестима работници е трябвало да сглобят и монтират четири сглобяеми шатри с максимална височина в най-високата им точна разпънато състояние, съгласно представената документация 5,95 м, за предстоящо организирано градинско мероприятие в близост до минаващ през УБГ-ЕКОПАРК Варна въздушен електропровод 20 KV „Фармахим“. в процеса на работа, шестимата работници са сглобили и монтирали две от необходимите шатри, встрани от въздушната кабелна линия. След сглобяването на третата шатра, четирима от тях, в т.ч. Т.Й.Й., на длъжност „шофьор лекотоварен автомобил“, повдигат сглобената шатра, държейки по един от четирите ѝ метални крака, с цел монтирането ѝ до другите две шатри, работа извършвана до въздушния електропровод, като при преместването и шатрата попада под опасно напрежение, вследствие на което възниква токов удар и през четиримата работници протича електрически ток, довел до летален за Т.Й.Й. край и причинил тежки поражения от ел. ток на останалите трима работници. От извършената по работни места, проверка на 14.07.2023 г. и след направени измервания се установи, „Електроразпределение Север“ АД, е допуснал вертикалните-разстояния от най-ниско разположения проводник на ВЕ 20 KV „Фармахим“, при работа в близост до който е възникнал инцидента, при най-големия му проеес до повърхността на терена да е с височина 5,70 м (пет метра и 70 сантиметра), е нарушение на чл. 764, ал. 1 от наредба № 9 от 9 юни 2004 г. за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи / ДВ. бр.72 От 17.08.2004г./. Нарушението е извършено на 14.07.2023 г. УБГ-ЕКОПАРК Варна, к.к. „Св. Св. Константин и Елена“, общ. Варна, към който момент е следвало вертикални разстояния от проводниците на ВЕ, минаващи през територията на парка, при най-големия им провес до повърхността на терена да са съгласно посочените в чл. 764, ал. 1 от НАРЕДБА № 9 ОТ 9 ЮНИ 2004 Г, за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи / ДВ. бр.72 от 17.08.2004г./.

Предвид гореизложеното бил издаден АУАН за нарушение на чл.14

ал.1 ЗЗБУТ вр. чл.762 т.4 от Наредба №9 за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение административно наказващият орган е издал НП в което възприел изцяло установената от служителите на Д"ИТ" фактическа обстановка и дал правна квалификация на извършеното нарушение.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства - приложените по административно наказателната преписка писмени доказателства, както и гласните такива-показанията на св.Н.. Последните съдът кредитира изцяло като обективни и последователни.

При така установената фактология съдът формулира правно убеждение в следния смисъл:

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Директора на Д"ИТ"-Варна, съобразно разпоредбата на чл. 416 ал. 5 от КТ. АУАН и НП са формално редовни актове, съдържат всички изискуеми реквизити по ЗАНН, преписи и от двата са връчени на нарушителя, като му е дадена възможност да организира адекватна защита. Издавайки НП административно наказващият орган явно е счел, че е налице нарушение, извършено от конкретното лице и не е съгласен с тези възражения. Основателността или неоснователността на тази преценка не представлява задължителен реквизит на наказателното постановление и предпоставка за редовността му от външна страна, а е въпрос по същество.

По приложението на закона съдът намира следното-

Нормата на чл. 764, ал.1 от Наредба за техническата експлоатация на електрически централи и мрежи регламентира, че не се разрешават вертикални разстояния от проводниците на ВЕ при най-големия им провес до повърхността на терена, по-малки от: при напрежение до 110 kV в населени места, разстояние в метри- 7, в ненаселени места -6 м; Не се спори относно измереното от длъжностните лица вертикалното разстояние на провеса до повърхността на терена 5.70м. Видно от приложените доказателства терена се намира в урбанизирана територия, и съдът намира, че приетата за нарушена норма е правилно приложена. Същата регламетира че, най-малкото разстояние от проводниците на ВЛ при най-големия им провес (без да се взема под внимание нагряването на проводниците от електрическия ток) до

повърхността на земята е посочено в таблица " Най малки разстояния от проводниците на ВЛ до повърхността на земята, здания, съоръжения в урбанизирана територия/ населени места и селищни образувания/".

Съгласно обаче разпоредбата на [чл. 14, ал.1 от ЗЗБУТ](#) посочена като нарушена от жалбоподателя както в АУАН, така и в НП, и действаща към момента на нарушението - юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, каквото е и "Електроразпределение Север" АД гр.Варна, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна заетост, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места. В случая "Електроразпределение Север" АД гр.Варна е санкционирано в качеството му на работодател при осъществяване на дейността си - производство, пренос и разпределение на ел. енергия. Освен това нормата на [чл. 413, ал.2 от КТ](#) предвижда санкция за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. По делото е безспорно, че "Електроразпределение Север" АД гр. Варна не е работодател на лицата пострадали от трудовата злополука по смисъла вложен в текста на [чл. 413, ал.2 КТ](#) и намира, че жалбоподателя не може да носи отговорност в това качество. Противното означава, че всеки един работодател може да бъде санкциониран по принцип, за нарушение на ЗЗБУТ, независимо дали е бил длъжен да предостави безопасни условия на труд по реда на [чл. 14, ал.1 от ЗЗБУТ](#) или не.

Съдът намира, че АНО се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка и не е взел предвид всички приложени по преписката доказателства. Предвид гореизложеното съдът намира, че следва да отмени НП, тъй като същото е съставено за нарушение, което не е било извършено.

Съгласно разпоредбата на [чл.63д, ал.1 от ЗАНН](#) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът се произнася по разноските

сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това. Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс. Съдът, обаче е констатирал, че са налице основания за цялостна отмяна на НП. Поради което предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело принципно не се дължи. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.2 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В контекста на приложението на цитираните по-горе разпоредби към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника за заплащане на съдебни разноски съставляващи адвокатско възнаграждение в пълен размер. От съдържанието на приложения по делото пълномощно, се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред съда по обжалване на процесното НП. Видно от съдържанието на договора за правна защита и съдействие уговореното адвокатско възнаграждение е в размер малко над минимума съгласно чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните възнаграждения, а именно 720 лева и същото е заплатено по Б.а сметка т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. Съдът

намира, че производството по делото представлява фактическа и правна сложност изискваща специални процесуални усилия по поддържане на тезата на защитата. Съдът счита, че заплатеното от страната възнаграждение за адвокат не е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото и не се налага да бъде присъден по-нисък размер на разноските.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №03-2300967/08.11.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „Електроразпределение Север” АД е наложено административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на 3000 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.413 ал.2 от КТ.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“-Варна да заплати на „Електроразпределение Север” АД сумата от 720 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____